

P o s u d e k

na disertační práci **JUDr. Evy Klečkové** napsanou na téma „Vlastnictví bytů a nebytových prostor“ (počet stran 193; připojeno resumé v anglickém jazyce; uvedena použitá literatura a judikatura)

Předložená disertační práce se zabývá jednou z velmi aktuálních otázek soudobého občanského práva. Aktuálnost práce je dána nejen častým výskytem případů v praxi, které mají za svůj předmět vlastnictví bytů a nebytových prostor, nýbrž i bohatou judikaturou obecných soudů, jakož i Ústavního soudu České republiky (v tomto směru o aktuálnosti lecos vypovídají i disertantkou citované judikáty zahraničních soudů). Zvláštní aktuálnost předložené disertační práce však vyplývá z toho, že nedávno byl přijat parlamentem České republiky nový občanský zákoník (s účinností od 1.1.2014), který – na rozdíl od dosavadního právního stavu – zahrnul nově tuto specifickou problematiku přímo do svého rámce.

Hned úvodem posudku lze konstatovat, že předložená disertační práce je po všech stránkách, tj. obsahové, systematické i formální zdařilá. I když se disertantka při svých výkladech věnuje hlavně právní problematice, nezapomíná správně ani na její širší sociálně – ekonomické souvislost. To vše svědčí nejen o její erudici ve zkoumané problematice, nýbrž i o jejím hlubším a zájmu o zvolené téma. Z obsahu práce vyplývá, že disertantka přistoupila ke splnění svého disertačního úkolu poctivě a svědomitě.

Disertantka v práci postupuje při svých výkladech logicky od obecného ke zvláštnímu. Je zajímavé, že na začátku svých výkladů se – i když poněkud neobvykle – zabývá i výhledy zkoumané problematiky de

lege ferenda. Mám však za to, že systematické umístění této úvahy disertantky není nikterak rozhodující. I v tomto směru je třeba zajisté klást důraznou obsahovou stránku výkladu. V této souvislosti nezakrývám, že mám – na rozdíl od disertantky – výhrady k systematickému zařazení této specifické občanskoprávní problematiky do jednotného rámce občanského zákoníku. Respektuji však názor disertantky, která vyslovuje „naději, že se tento bohubilý záměr podaří zrealizovat.“

Pokud jde o analýzu jednotlivých otázek právní problematiky vlastnictví k bytům a nebytových prostor rád konstatuji, že diplomantka přesvědčivě osvědčila své analytické výkladové schopnosti, že v práci prezentovala výborné znalosti pozitivněprávní úpravy (jdoucí nejednou až do značných podrobností), erudovaný přehled o rozsáhlé odborné literatuře, jakož i o velmi solidní orientaci jak v judikatuře obecných soudů, tak i v judikatuře Ústavního soudu České republiky.

K pozitivum disertační práce přispívají i ty výklady disertantky, které se týkají právních úprav vlastnictví bytů ve Slovenské republice, jakož i v některých vybraných evropských státech. U tohoto komparativního přístupu oceňuji, že se disertantka neomezovala jen na podání kusých informací o těchto úpravách, nýbrž že tyto zahraniční právní úpravy zároveň konfrontovala s českou úpravou hledající přitom výhody i nevýhody srovnávaných úprav.

Ke kladům předložené práce bych radil i se znalostí věcí, přehledně a srozumitelně podané srovnání předností a záporů družstevního bydlení a bydlení na základě vlastnictví bytů u nás.

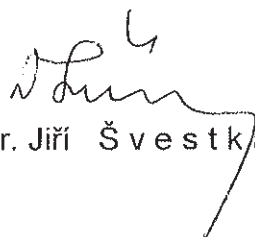
Je třeba konstatovat, že disertantka osvědčila i schopnost samostatně vyjadřovat svá vlastní stanoviska spojená s kritikou závěrů zaujatých odbornou literaturou (srov. např. její stanovisko ohledně vlastnictví vchodových dveří do jednotky), či judikaturou (převod členských práv a povinností v družstvu jedním manželem bez souhlasu

druhého manžela). K této naposled zmíněné otázce by bylo pro její význam a nejednotnost řešení namísto vrátit se při ústní obhajobě práce.

Při ústní obhajobě práce však doporučuji zejména zabývat se ze systematického hlediska integrací dosavadní samostatné úpravy vlastnictví bytů a nebytových prostor do nově přijatého občanského zákoníku. Pominu-li některé výhrady věcného charakteru v nové úpravě, o kterých se ostatně na některých místech práce zmiňuje i sama disertantka, nezakrývám, že jsem měl od samého počátku výhradu k uspořádání zkoumané problematiky v rámci občanského zákoníku. Podle mého názoru jde svou podstatou o specifickou občanskoprávní problematiku, která, jak jsme toho ostatně byli v jejím dosavadním vývoji svědky, se vzhledem ke společenským a ekonomickým proměnám poměrně často mění (uvažme jen pokolikáté se již měnila právní úprava společenství vlastníků, úprava bytových stanov a stanov společenství vlastníků jednotky). Ostatně mám za to, že o tom dost napovídá i legislativní vývoj, kterým prošla většina zahraničních úprav a který disertantka sama v práci správně připomíná. Závěrem snad ještě jednu otázku adresovanou disertantce: Má disertantka skutečně za to, že u občanského zákoníku jako právního předpisu kodexového charakteru má své opodstatnění „podrobnější až místy návodná úprava“?

Uváděné výhrady diskusního charakteru však nemění nic na základním hodnocení práce, kterou jako celek považuji za zpracování velmi solidní úrovně obsahové, systematické i jazykové.

Proto práci v každém případě doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.